

God sommer!

**HENRY PÅ
«DEN RØDE ØY»**

side 2-3

FRA STØLE

side 4

BYMISJONEN

side 6

**KRIGSVETERANEN
FRA RAUANE**

side 8-9

GUDSTJENESTER

side 13

ANDAKTEN

side 16

Henry på «den røde øy»

Å hevde at hele Kragerø kjenner Henry Isnes, er kanskje å ta litt hardt i. Likevel - at svært, svært mange vet hvem Henry er, og har et forhold til han, er et faktum som ikke kan bestrides: Aktiv i lokalpolitikken gjennom et par generasjoner, meningsbærer i lokalsamfunnet like lenge, gledes- og humørspreder i mange lag og foreninger gjennom hele livet. Etter et fatalt fall under byggearbeid for noen få år siden, er Henry sin aksjonsradius kanskje noe mindre enn før, men fortsatt kan han stadig påtreffes i byen – alltid med en mening om det som skjer, framført med en god kombinasjon av alvor og humor.

«Vi snakkes» har tatt turen ut til stedet som uløselig er knyttet til Henrys navn: Tåtøy. Hjemme hos han blir vi mottatt på beste måte av han og hans kjære Grethe, - kaffen og eplekaka smaker fortreffelig, og praten går lett. Vi ber Henry fortelle litt om barndom og oppvekst, og får da vite at han ble født i Smedsbukta, vokste opp i Havna, hadde sju søsken. Faren var steinarbeider og skyte-bas, som blant annet jobba i jerngruva på Langøy. «Mange år seinere, omkom pappa under et steinras i Snekkevika, - da var jo vi ungane voksne, men det var et hardt slag». «Havna var en fantastisk plass å vokse opp», forteller Henry, «jeg har masse gode minner om skøyte-løp på fjorden vinterstid, hemmelig pokerspill - og fotballkamper på Fantesletta». «Litt om foreldrene dine», sier vi – og får vite at Henry vokste opp i en pinsvennfamilie – med en far som, i tillegg til å være sprengningsbas, også var evangelist og reiste rundt og forkynnte. «Jeg husker han talte i tunger – han tolka budskapene han fikk selv –, til å begynne med syntes jeg det var litt rart, men da jeg så alvoret som faren min la i det hele, var det helt greit. Mamma var med i Elims kvinnekor, og hun spilte gitar. Elim lå forresten da til høyre i dagens gatestubbe mellom Torvet og Lilletorvet. – Nå hadde vi gitar i huset, så da kunne mamma lære meg de første D, A og G-grepene, - og jeg kunne begynne å spille på egen hånd. At jeg har hatt glede av mammas gitarundervisning opp gjennom hele livet, behøver jeg vel ikke fortelle».

«Hva med skolegangen», spør vi – og får vite at «de første

årene gikk jeg på skolen på Feierheia, hadde Tyvand som lærer. Parallelt med skolegangen hadde jeg min første jobb, som visegutt hos OAC Thorsen. En snill arbeidsgiver - og jeg traff mye folk, så jeg likte jobben. Men etter hvert fikk pappa jobb i Dørdal, og hele familien flytta dit for en periode på nesten to år. Jeg gikk på Dørdal skole, og likte meg veldig godt. Vi bodde forresten i et hus der hvor Langrønning-butikkene ligger nå. Vi hadde ei ku som gav oss «vår daglige melk», - jeg var den som hadde jobben med å melke. Fra jeg var 13-14 år fikk jeg lov til å prøve meg som skogskar: jeg hogde trær og dro dem fram med hest – som jeg måtte lære meg å behandle. Hardt arbeid, javel, men slik var det jo for så mange, - jeg betrakter meg som heldig som fikk oppleve det livet».

«Etter hvert ble det tid for militærtjeneste: Først rekruttskole på Tromøya, deretter tjeneste i Stavern, totalt 24 måneder. Jeg husker dette også som ei trivelig tid med godt kameratskap og mye humor. Så fulgte en periode da jeg var til sjøs, - jeg seilte som reparatør på en båt tilhørende rederiet Leif Høegh, vi gikk mellom Norge og Vest-Afrika, og frakta stykkgoods – det vil si «alt mulig». Jeg skulle etter hvert mønstre av, men måtte ta en ekstra tur fordi han som skulle overta etter meg, var så full at han ikke kunne tas om bord». «Etter dette var det kanskje tid å komme seg hjem til Kragerø», spør vi. «Ikke riktig ennå», svarer Henry, «først var det tid for et par år i Oslo. Da jobba jeg på Jøtul fabrikk, som da var eid og ble drevet av Jonas Gahr Støre sin far. Fabrikken lå i Lodalen, ikke langt fra Vålerenga kirke. Jeg trivdes i jobben og for så vidt også i Oslo, men etter hvert meldte hjemlengselen seg.....».

«Og fra nå av snakker vi bare om Kragerø og Tåtøy», sier vi. «Det stemmer, jeg reiste hjem og fikk raskt arbeid på Slippen i Havna. Hovedoppdragene for Slippen var å reparere båter som trengte det, - jeg husker at vi bygde bare en båt fra grunnen av i løpet av min tid der. Jeg jobba med vanlig reparasjoner av ymse slag, - etter hvert ble det min jobb å kjøre krana. På Slippen møtte jeg blant annet Arvid B Thorsen, - han var formann og svært godt likt av alle, inkludert meg. Det er artig å tenke på at noen år seinere skulle han ble leder i Skolestyret og jeg nestleder, - det var posisjoner vi hadde i fire perioder, det vil si i hele 16 år». «Du etablerte deg da etter hvert med familie», spør vi – og får vite at «jeg traff Grethe, vi hadde følge i 1 ½ år før vi gifta

oss på politimesterens kontor for over 60 år siden nå. Vi overtok etter hvert huset til svigerfar Jens Støle på Tåtøy, der fikk vi to barn - en gutt og ei jente - og på Tåtøy har vi blitt - verdens fineste plass!!»

«Etter noen år på Slippen, bar det videre til Tangen Verft - som på denne tida, i 70-åra, var i sin velmakt. Her jobba jeg som platearbeider og kranfører. På Tangen kunne diskusjonene i fagforeninga være ganske røffe, og det var på en måte ikke til å unngå at man ble politisk bevisst og aktiv. For meg som for så mange andre på den tida, var det bare Arbeiderpartiet som var et fullgodt alternativ: Vi følte at partiet stod for verdier som vi var enige i og vi oppfattet at partiet var det eneste som hadde styrke nok til å få gjennom de velferdsordningene som vi mente trengtes. Under debatten om norsk medlemskap i EEC først på 1970-tallet var det noen som gikk til venstre, til SF, men det var ikke aktuelt for meg. Sjølv om jeg var EEC-motstander, følte jeg ikke at det riktig å forlate Arbeiderpartiet. Såpass viktig syntes jeg egentlig det var å jobbe for verdiene som Arbeiderpartiet stod for at jeg tok initiativ til å lage Fram-lag, blant annet her på Tåtøy. Absolutt alle unger her var med, - ikke så rart, for av cirka 200 stemmeberettigede på øya da, var det 185 som stemte på Arbeiderpartiet. Ikke så rart at det etter hvert ble mye snakk om «Den røde øya»!! En hjertesak ellers for meg ble å bevare skolen på Tåtøy, - det sloss jeg drabelig for gjennom mange år, men lavt elevtall og dårlig kommuneøkonomi gjorde at jeg tapte den kampen».

Vi drister oss til å spørre «hvordan fikk du til å kombinere en såpass radikal politikk som det Arbeiderpartiet stod for, og den kristentroen som du jo egentlig hadde levd med fra du var liten gutt i Havna». Og Henry gir oss svar på tiltale: «Jeg oppfatta da, og det gjør jeg fortsatt, at den kjærligheten som er basis i den kristne troen, må gi seg utslag i et liv og en politikk som er solidarisk og vil gi bedre kår for de som ikke har det så bra. Kjærligheten må ikke bare være tomme ord, den må vise seg i praktisk medmenneskelighet.

Så for meg har tillitsfull gudstro og en klar politisk holdning ikke handlet om et «enten eller», men om et «både og». Vi graver videre i problematikken og nevner at «nå er det noen som tar til orde for at vi bør avvikle ordningen med 1. mai som offentlig høytidsdag, hva tenker du om det». «Det er jeg veldig imot», sier Henry, «det er fagbevegelsen som har arbeidet fram det velferdssamfunnet vi har i dag, - det må vi ikke gløkke. Og fortsatt er det mye å sloss for i vårt eget land, for ikke å snakke om all den urettferdighet rundt oss i verden ellers som vi må sloss mot - i solidaritetens navn».

Veldig mange som har vært på partimøter, andre møter eller tilstelninger i Kragerø, har truffet Henry i sving med sin røde gitar. Det samme har mange av de som kom innom Ørvik Camping gjort, for også der fikk campinggjestene ofte en dose med Henrys spesialiteter: Arbeidersanger, gjerne med tekster av Arne Paasche Aasen, - eller evangeliske sanger, av for eksempel Åge Samuelsen. «Jeg likte begge to, så da måtte jeg synge og spille sanger av dem», sier Henry. (Her må vi skyte inn at etter oppnådd pensjonistalder, var Henry en avholdt campingplass-vert på Ørvik i hele 21 år. «Herlige år», sier han). --- Vi skjønner at Henry var en ettertraktet underholder og musiker på Velferden, på Blå Kors, osv osv, - av og til ble det kanskje i travleste laget: Jeg husker Grethe spurte «har du aldri lært å si NEI!». Det hadde jeg nok ikke».

Idet vi er i ferd med å takke for oss, henter Henry gitaren sin. Han synger, og minner oss begge betimelig på at «Til en stad du er på vandring». En hyllest til sin egen røde gitar følger, «Min gitar» av Sven Ingvars, før han avslutter med sin egen tekst «Har du det bra», med egenkomponert melodi til. Jeg tenker han velger å synge den for å understreke det han har sagt så mange ganger i løpet av praten vår: «Jeg har verdens beste kjerring, jeg kunne ikke ha bedre plass å bo på, jeg er så takknemlig for det livet jeg har hatt».

*Takk for praten, Henry,
- lykke til videre - hilsen Olav*

Hyllest til Tåtøy

Mange steder på jorden der kan finnes.
Vakre steder som jeg har sett.
Men innerst i hjertet mitt ligger.
Drømmen om mitt paradis.

Refereng:
Tåtøy er stedet dit tankene går.
Her vil jeg leve hundrer av år.
Tåtøy er stedet der hjertet mitt bor.
Det vakreste stedet som finnes på jord.

Med smau og med Tåtøy-veien.
Du ligger der så stolt og så fin.
Mot Kragerø du vender ditt ansikt.
I storm og i solgangsbris.

Refreng: Tåtøy er stedet dit...

Men hjertet mitt flommer over.
Av stolthet for deg min barndoms øy.
Når du viser blomsterprakten.
I vårkåte og yrende sprell.

Refreng: Tåtøy er stedet dit...

Trekkspill gir toner til sangen.
Til ære for mitt paradis.
Til Tåtøy jeg hjem stiller ferden.
I sommer og solgangsbris.

Refreng: Tåtøy er stedet dit...

*Henry skreiv denne sangen - og
lagde egen melodi til den - til festivalen
«Tåtøy - sjela i skjæra» i 2015*

STØLE KIRKE

*- den lille kirken
med det store hjertet*

**I 2024 kom det fineste spørsmålet en
kantor kan høre: Vi vil gjerne ha kor!**

Jorunn Myre startet forsiktig opp med 15 kopier av noen tekster og kom til et Støle menighetshus med parkeingsplassen full... 24 personer på første øving, dette er godt voksne mennesker. Noen hadde sunget mye i kor, noen litt, noen aldri. Det ble starten, og denne fine, flinke, trofaste og ivrige gjengen vil gjerne synge mer. Vi sang i to vielser 2025, og ellers konserter til jul og sommer, og noen gudstjenester.

Jorunn Myre

Jeg som vikardirigent steppet inn høst 2025 og koret i dag har rundt 20 aktive og engasjerte sangere. Koret synger variert musikk – både norske salmer og sanger som *Gabriellas sang*, *Reis meg opp* og *Liten fuggel*. Vi synger i gudstjenester og på adventsarrangementer, og nå øver vi frem mot sommerkonserteren i Støle kirke 28. juni. For meg som dirigent er det en stor glede å få jobbe med dette koret og oppleve det gode fellesskapet og sanggleden vi har sammen.

Gerda Otterstein

Vi har fått kor igjen i Støle kirke. Gerda har reddet oss! Sangglade innbyggere på Levangsheia har fått anledning til å synge i kor igjen, og gleden er stor!

Kravet for å vere med er: Kan du snakke kan du også synge, sier dirigenten, som sprer glede og optimisme rundt seg. Tømmerveggen stjeler noe av det «musikalske», men det kan kanskje være en fordel, så det synges med lyst og glede. Kanskje tømmerveggene i det lille kirkerommet skaper varme og nærhet, og det føles godt å være der.

Det er kirkegang en eller to ganger i måneden, noen ganger er det god plass, ved spesielle tilstelninger er det mange tilstede. Vi har en åpen og inkluderende kirke, og ved dåp, konfirmasjon, konserter og basarer fylles kirken. Kake og kaffe (i porselenskopper) hører alltid med, og en prat med venner og kjente. Så velkommen til Kragerø's minste kirke!

Signe Liv Lundheim

Bønnen

Jeg har alltid vært glad i sang og musikk, og i mange år var det nok mye melodiene og rytmene som fanget oppmerksomheten.

Min oppvekst var på landet, for langt fra kirka til at vi gikk der hver gang det var gudstjeneste, for pappa fikk ikke sertifikat før jeg var 15-16 år, men bygda forsamlingshus hadde vi rett ved siden av oss, så jeg fulgte ofte mamma og pappa dit når det var møter. Da traff jeg jo også flere av de andre jevnaldrende i bygda og det ble alltid moro. Var det møte på søndager, så var det også mat å få, og vi er vel mange som har vært med på det og husker dette med glede. På den måten fikk jeg inn bedehussangene fra jeg var liten noe jeg har hatt glede av hele livet.

I tenårene er det mye som skjer, med tanker og følelser, men jeg husker den gang i tenårene hvor en kammerat og jeg hadde tatt oss en tur ut for å gå en liten tur under en av disse bedehussamlingene. Det var vinter og dermed mørkt, og det hjalp sikkert på da vi begge litt famlende prøvde å snakke om kristne ting. Spørsmålene er alltid mange flere enn svarene. Det var da jeg kom på denne sangen som vi hadde sunget flere ganger opp gjennom årene og som jeg hadde «oppdaget» tidligere.

Sangen handler om bønn, og grunnen til at den hadde «bitt seg» fast i meg her i unge år, var at det med bønn er så uendelig enkelt. En trenger ikke formulere de store fine orda, men at enkle og barnslige ord holder, det vitnet denne sangen om: «høgre enn stjerner strålar den barnlege bøna når». Jeg fikk også en «smak av» mobbingens vonde grep litt på slutten av barneskolen. Derfor var det så godt å lese og synge: «Veikaste barn som vender hjarta til Herren sterk, maktar langt meir enn kjemper som lit på sitt eige verk».

Sangen sier noe om hvor liten og enkel bønnen kan være for at Jesus likevel hører, noe den siste linja i det tredje verset sier noe om. Jeg hadde jo også hørt historien fra bibelen om de to som gikk opp til tempelet for å be. Det var bønnen til han som stoppet nederst i kirken, bøyde hodet i ydmykhet og sa kun noen få enkle ord, det var denne bøn-
nen Gud hørte.

Denne sangen videreformidlet jeg til kammeraten min så godt jeg kunne, og ba han finne den fram når han fikk anledning. Nå finner jeg den i Sangboken fra 1964, på nr 510. Sangen om bønnens betydning, virksomhet og makt:

Langt bort om himmel-blånar.

*Langt bort om himmel-blånar, lenger enn soler går,
høgre enn stjerner strålar den barnlege bøna når!
Ånda frå skuggestrender lyfter sitt vengepar,
bankar på himmelporten og søkjer sin heim sin Far.*

*Verdlaust vert alt i verda, maktlaus kvar jordisk ven,
Sjela finn ro og feste åleine i himmelen
Såraste sorg skal stilna, mørke til morgon snu,
Berre du trutt vil vandra på bøna si himmelbru.*

*Veikaste barn som vender hjarta til Herren sterk,
Maktar langt meir enn kjemper som lit på sitt eige verk!
Måtte vi alltid minnast kor vi i verda går,
At til Guds eige hjata den barnlege bøna når.*

Anders Daland

Sannidal, Kragerø og Helle i Kirkens Bymisjon

Jarle Sørensen og Kari Kristensen.

Tommy Moe.

Kari Rosenvinge Sveberg.

Mat og sikkerhet, arbeidstilbud og fritidsaktiviteter, ja det er Kari, Jarle og Tommy det.

Kari Kristensen med mange års erfaring som kokk, Jarle med et helt arbeidsliv i politiet og Tommy som er sykepleier med lang arbeidserfaring innen rus og psykisk helse.

Kari fra Sannidal, Jarle fra Kragerø og Tommy fra Helle.

Alle trives som ansatte i Kirkens Bymisjon og med arbeidssted i Kragerø.

I tillegg jobber undertegnede med innsamling, arrangementer og skal også ha en rolle i nye tiltak rettet mot barn og unge i Kragerø.

På Bymisjonskafeen treffer du Kari, gjerne på kjøkkenet med grytene fulle av smakfull, næringsrik og innbydende mat. Jarle ser du ofte i samtaler med gjester og frivillige mens han fyller opp kjøle- og fryseskap med mat som kan deles ut.

Ressurssterke frivillige serverer mat, deler ut mat og skjenker varm kaffe over en god prat med de som besøker kafeen.

For noen er det ukas høydepunkt å besøke kafeen, treffe folk, spise og få med en pose med overskuddsmat hjem. Det betyr mye i folks liv, spesielt for dem som alltid mangler noe, det føles godt å vite at tilbudet finnes i Kragerø.

Tommy Moe er leder for arbeidstilbudet «I Jobb»

Personer som ikke har andre tilbud om arbeid kan ta kontakt med Tommy og jobbe med ved på Kirkens Bymisjons område på Sluppan.

Pensjonerte frivillige jobber i tillegg til Tommy. De forteller begge om meningsfulle dager som de ikke ville vært foruten.

Siden 2017 har Kirkens Bymisjon hatt tilbud om aktiviteter i et rusfritt miljø for de som har vært i behandling for rus.

Tommy inviterer inn til turer i skog og mark, fisketurer og det som har blitt en fast aktivitet, nemlig golf på Stabbestad. Hver uke kjører Tommy ut til Stabbestad og det spilles golf av noen som aldri trodde de skulle trives på en golfbane.

Kirkens Bymisjon har tilbud til barn i Kragerø hvor en av foreldrene soner.

De inviteres til aktiviteter sammen med foreldre og andre barn med like utfordringer hvis det er ønskelig, barna får samtaler og svar på spørsmål.

Opplevelser med turer til badeland eller tivoli kan være for å få en pause fra en vanskelig livssituasjon.

Kirkens Bymisjon er i ferd med å inngå en samarbeidsavtale med Kragerø kommune om å etablere tilbud for barn og unge i kommunen.

Vi er spente på hva vi kan få til sammen og gleder oss til å fortelle mer ved en senere anledning.

Sommeren står for døren etter en lang vinter, det er tid for sol og varme.

Ser du noen som trenger et smil fra deg? Smil.

Hjertelig hilsen
Kari Rosenvinge Sveberg
Seniorrådgiver, Kirkens Bymisjon Region Sør

Du kan aldri få for mye kjærlighet

Og vet du hva? Det er akkurat det kirka handler om. ❤️

Kirka er bygd på én ting: kjærlighet.

Vi snakker om Guds kjærlighet hele tiden – i samlinger, aktiviteter og alt vi gjør. Alt er egentlig drevet av å vise at du er sett, viktig og verdifull.

Når konfirmantene kom på undervisning, ble de alltid møtt med kjærlighet – ofte i form av digg mat 😊
Og alt vi gjorde av aktiviteter var nøye planlagt for at alle skulle føle seg inkludert og få mest mulig ut av konfirmant-tiden.

Men hva med deg?

Hvordan viser du kjærlighet?

Og hva trenger DU for å føle deg skikkelig sett og likt?

Kirka prøver også å vise kjærlighet gjennom opplevelser – som for eksempel en skikkelig fin seilskutetur til Jomfruland for 10–13-åringer, 29.08.2026 🛶

Perfekt timing etter sommeren, når man skal finne tilbake til venner – og kanskje bli kjent med nye. Samhold og samarbeid gjør skolestart mye tryggere 🗨️

Og til deg som skal konfirmeres neste år:
Du må melde deg på nå!

Vi starter rett etter ferien med bl.

- Leir på Hove på Tromøya – 6.–7.09. for konfirmantene fra Stabbestad, Skåtøy og Kragerø
- Leir på Fjordglimt på Valle – 12.–13.09. for konfirmantene fra Helle og Sannidal

Send meg et tips 🙋

📞 902 41 114

Meld deg på her:

👉 www.kragerokirkene.no

Vi gleder oss til å bli kjent med deg! ❤️

Krigsveteranen *fra Rauane*

Når vi nå har minnet og hedret de 20 menn som falt for frigjøringen av Norge, vil vi også minnes krigsseileren og krigsveteranen Harry James Williams (1919-2002). Han var født og vokste opp på Rauane som eldst av tre søsken. Da var Rauane en befolket øy i Kragerøskjærgården, med fiskemottak og butikk. Harry fikk sin skolegang, dels i hjemmeskole på Rauane og delvis på Bråtøy etter en tildels strabasjøs rotur fra Rauane. På Bråtøy var det fast skole. Foreldrene til Harry var Henry Williams, halvt engelsk og Gudrun Hagen fra Korset. Gudrun var barnebarnet til den landskjente losen Per Korset.

15 år gammel i 1934 reiste Harry på hvalfangst, det gjorde han også i 1939. Når han var hjemme drev han fiske. Turen med hvalbåten fra Sørishavet våren 1940 endte ikke i Norge. Hele hvalflåten ble av den Norske regjering anmodnet om å gå til England. Det ble litt dramatikk ombord, da skipperen ville dra til Norge og mannskapet ville følge regjeringens anmodning. Det ble som mannskapet ville. Da de ankom England mønstret Harry straks på en båt som gikk i konvoifart mellom USA og England. Han ble utdannet som skytter på kanonene ombord. Det var en rekke dramatiske episoder i denne perioden med torpederinger og tyske konvoiangrep.

INN I DET NORSKE FLYVÅPEN

Sommeren 1941 ble Harry rekruttert til det Norske Flyvåpen av Admiral Hjalmar Riise Larsen og sendt til Canada for opplæring. Der ble han utdannet som navigatør, skytter og torpedo/bombesikter på sjøflyet Northrop N-3PBs med 2-manns besetning. På våren i 1942 ble han stasjonert på Shetland. Derfra fløy han en rekke tokt i Nordsjøen og i norske havet på jakt etter tyske ubåter.

Harry Williams; en veldekorert krigsveteran. Faksimile fra intervju med KV i anledning Harrys 75-årsdag.

Høsten 1942 ble han overført til den nye Spitfireskvadronen og stasjonert på North Weald Airport utenfor London. Der ble han utdannet som armør med ansvar for all skyts på flyene.

De norske Spitfire-skvadronene gjorde seg svært godt bemerket og gjorde stor suksess under Battle of Britain, samt D-dagen med landingen i Normandie i juni 1944. De norske skvadronene ble umiddelbart brukt til fremskutte flyplasser så nærme frontlinjen som mulig etterhvert som de allierte rykket frem. En av skvadronlederene var Kai Birksted. Kai Birksted var en dansk flyver med løytnantsgrad som rømte fra Danmark i 1940 og sluttet seg til de norske motstandstyrkene. Han ble etterhvert forfremmet til skvadronleder. Under krigen giftet han seg med en norsk kvinne og hennes familie hadde landsted i Kragerøskjærgården. Etter krigen fikk han jobb i Nato og flyttet fra Danmark. Som pensjonist tilbrakte han mye tid på landstedet i Kragerøskjærgården. Han og kona Sonja er gravlagt på Skåtøy kirkegård. På gravsteinen er det hugget inn en uttalelse fra Kong Håkon den 7; «Behold I bare Tordenskiold om vi får Kai Birksted». Dette skal kongen ha uttalt da han overrakte Birksted den høyeste utmerkelse som noen utlending fikk etter krigen.

SLAGET I ARDENNESKOGEN

Den 15. desember 1944 ble Harrys avdeling omringet i Ardennekogen i Belgia av tyske tropper. I slaget ved Ardenne var det harde kamper natt og dag i 3 uker før tyskerne kapitulerte. Da freden kom 8. mai 1945 lå de ved den belgiske/tyske grensen. Da ble det besluttet at skvadronen skulle overføres til Kjeller flyplass utenfor Lillestrøm. Harry kom hjem på en kort permisjon til Kragerø 30. mai. Da hadde han ikke vært hjemme på 6 og ett halvt år.

GIFTET SEG I ENGLAND

Harry traff sin fremtidige kone Denise Francoise Lingier Williams (1923-1988) på en permisjon i London. Hun var belgisk flyktning til England i mai 1940. De giftet seg 29.

Familien på Rauane ute på båttur i finværet.

Harry James Williams fra intervju med Roy Isnes. Filmen er å finne på Youtube ved videre interesse.

januar 1943. De fikk i alt 5 barn, født dels under krigen og etter krigen.

Harry hadde overlevd krigen, men på hjemmebane opplevde han flere tragedier. Først mistet han sin bror Per under fiske på grunn av kulde og dårlig vær i 1940. Hans far Henry omkom på en båttur i 1946. Denise og Harrys lille sønn, druknet på Rauane. Familien som etter krigen hadde bosatt seg på Rauane, bestemte seg for å flytte og bygde hus ved siden kirken på Skåtøy. Da huset var klart i 1947 flyttet de inn og bodde der til huset ble solgt til Harrys onkel Sverre Hagen og Anna Hagen med 3 barn i 1959. Da emigrerte familien Williams til Australia. Oppholdet i Australia ble relativt kortvarig, de kom tilbake og leide en periode Lokalet på Skåtøy før de flyttet til Kragerø hvor de arbeidet som pedeller på Sjømannshjemmet. Siden kjøpte de seg eget hus, først på Tangen og senere i Biørnsborgbakken.

Denise trakk inn årene i 1988 og ble gravlagt på Kragerø kirkegård, hvor Harry også ble begravet i 2002. Harry var fisker og hvalfanger i årene etter krigen. Som krigsveteran besøkte han flere ganger stedene i Normandie hvor han hadde vært soldat. Harry mottok en lang rekke dekorasjoner etter sin krigsinnsats.

DEN NORSKE SJØMANN:

I 1866 var det kappseillas for losene i Sør-Norge. Bjørnstjerne Bjørnson bivånet seillassen og med stor begeistring over det han så og særlig los Per Korsets innsats, skrev han diktet:

*Den norske sjømann er
et gjennombarket folkeferd;
der fartøy flyte kan,
der er han førstemann
På tokt og hjemme her
ved sund og skjær og fiskevær
han har sin Gud i sinn
og setter livet inn*

Høytideligheten ved minnestøtta avsluttes ved at vi alle synger to vers av «Gud signe vårt dyre fedreland» ledet av elevene ved Kragerøskjærgården Montesoriskole.

Arnfinn Jensen
Skrivehjelp: Elin Strøm Larsen

Kilder:

Roy Williams (sønn)
Inger Sofie Hagen
Bygdebok for gamle Skåtøy kommune
Roy Isnes med veldokumentert video- og fotomateriale
Grethe Sofie Olsen med innsamlende effekt for ettertiden
Artikkel fra KV 15. juli 1994 av Birger Larsen i anledning Harry James Williams 75-årsdag

8. mai seremoni ved minnestøtta ved Skåtøy kirke

Det ble 8. mai markering ved minnestøtta på Skåtøy i år og. I regi av FN-veteran Arnfinn Jensen ble det samlet ca 30 deltakere. 15 elever og 4 lærere ved Kragerøskjærgården Montesoriskole spilte gitar og sang «Din tanke er fri» og 2 vers av «Gud signe vårt dyre fedreland». FN-veteran Martin

Holm fra Skien stilte med FN-flagget. Flagget hadde da allerede vært innom markeringene i både Sannidal og Kragerø. Ungdommer fra Montesoriskolen holdt det norske flagget og la selvplukkede blomster ved minnestøtta. Det ble kranspåleggelse ved Forsvarsforeningen utført av Per Christian Jenssen. De 20 navnene på minnestøtta og deres skjebne ble opplest av Elin Strøm Larsen. Etter seremonien ved minnestøtta sa Arnfinn noen ord om «Krigsveteranen fra skjærgården» ved navn Harry James Williams fra Rauane. De er å finne som artikkel i denne utgaven av Vi snakkes.

Elin Strøm Larsen

Det var en fin seremoni med godt oppmøte ved minnestøtta på Skåtøy 8. mai. Her foreviges Arnfinn Jensen av Roy Isnes som filmer talen. Foto: Inger Sofie Hagen

KJELL WEDØ

BORTE BRA, MEN HJEMME BEST?

- Eg går alltid rett forbi når eg ser turistar. Eg er så redd for å bli eksotisk, skrev humoristen Are Kalvø en gang.

Utsagnet er både morsomt og ironisk, men kan også tolkes som et lite stikk mot turismen og vår skepsis mot det som kan føles annerledes og fremmed.

Min barndoms drøm var sommerferien på landet, litt utenfor byen der vi bodde. Det minnes jeg med stor glede. Bortsett fra en dag jeg overhørte en av de «innfødte» si til ekspeditøren bak disken på Samvirkelaget: - Det verste jeg vet om sommeren er byfolk og fluer!

Det gjorde inntrykk på meg, og jeg løp hjem og fortalte det til mor og far. De trøstet meg med at det sikkert bare var morsomt eller ironisk sagt. Men jeg var ikke helt sikker.

Senere har jeg hørt flere i småbyene på Sørlandet si når sommer- og ferietiden nærmet seg: - Det er hyggelig når turistene og hyttefolket kommer, men det er også godt når de reiser hjem.

Jeg forstår begge deler.

De fleste av oss er kommet ut av feriemodus og inn i den daglige tralten. Forhåpentligvis med litt lavere puls og livsrytme.

Ferien er hektisk for mange. Det er mye som skal skje i løpet av noen tilnærmede sommeruker. Vennskap og familie skal ivaretas, nye kontinenter inntas, kortreist sommerglede oppsøkes osv. Ikke minst småbarnsforeldre kjenner på presset på opplevelser i ferien.

Familieterapeut Solveig Vennesland mener at feriene våre blir altfor fulle og tettpakket. Det er så mange aktiviteter som skal klemmes inn i programmet at sommerdagene ikke oppleves som ferie lenger. Vennesland tror mange familier er temmelig utslitt når de kommer hjem etter sommeren.

Men må det skje noe stort hele tiden, og må vi nødvendigvis ha daglige overdoser med aktiviteter? Nei, barn kan også ha godt av å kjede seg iblant. Voksne også. Det utfordrer fantasien og øker kreativiteten og skapergleden.

Psykologen Hedvig Montgomery tror mange foreldre merker at det gjør noe med ferien når de selv går ned til barnehøyde. - Der går alt mye saktere, og de minste barna vil gjøre det samme dag etter dag, for de vil ha repetisjon. Jo mer de får den rytmen i kroppen, jo bedre går egentlig ferien for dem, hevder hun.

De minste barna stiller ikke så høye krav, de vil helst at familien skal være sammen. - For dem er kjent mye viktigere enn nytt.

Det er fantastisk å gå en kort tur, for de trenger ikke de store tingene, sier psykologen. Større barn trenger derimot andre utfordringer.

Hennes oppfordring er også nyttig å ta med seg i inn i hverdagen når ferien er over.

Å komme ut av den daglige tralten har sin verdi. Når vi løfter blikket og beveger oss ut over våre vante rammer, kan vi også få øye på det vi ellers tar for gitt. Det er gjennom avstanden vi ofte ser klartest hva vi har.

Det er fint å gjøre noe annet, møte nye mennesker, kulturer og omgivelser. Det kan gi gode opplevelser og nyttig livserfaring.

Men når alt kommer til alt, vil de fleste av oss etter en tid erkjenne sannheten i det gamle ordtaket: «Borte bra, men hjemme best».

Forfatteren Johan Falkberget fra Røros har gitt oss et vakkert bilde på hjemlengselens kraft. I et reisebrev skrev han åpenhertig om det: - Jeg har sittet mellom ruinene på Forum Romanum og ønsket meg heim til eldhuset nord ved Rugelsjøen.

Han, som reiste til flere av de europeiske hovedstedene, kjente en dragning i sjelen etter det enkle og nære – det varme eldhuset ved Rugelsjøen.

Den fysiske reisen ble et bakteppe for den indre reisen, som til slutt førte ham tilbake til røttene. Han vendte omsider hjem, og ble der resten av livet.

Når vi sier «borte bra, men hjemme best», ligger det ikke nødvendigvis en kritikk av det fremmede. Snarere er det en påminnelse om at hjemmet har en egenverdi, som ikke alltid lar seg måle i eksotiske opplevelser. Hjemme er der hvor vi kjenner rytmen i hverdagen, hvor brødskiva smaker ekstra godt, og hvor vi slipper å forklare hvem vi er.

Samtidig minner ordtaket oss om at balansen mellom det å dra og det å vende tilbake er viktig. Vi trenger begge deler. Å bryte opp for å oppleve og lære. Å komme hjem for å fordøye og forstå. Slik blir reisen, enten den er lang eller kort, en del av det å være menneske.

Derfor handler det egentlig ikke om et enten eller. I møte med verden utenfor blir hjemmet vårt tydeligere og vi blir bedre rustet til å møte hverdagen.

Du finner billettbestillingen ved å scanne QR-koden med mobilkameraet eller gå til www.sgsang.no/billetter.

LANGESUND

7. - 9. august 2026

Du finner oss også på Facebook og Instagram: Skjærgårdssang

SKJÆRGÅRDSSANG

www.sgsang.no

Salmer på pøbb

Glenn Gulli

Emilia Lindberg

Hovedkontoret TVL

Anders Robstad

Ulf "Uffe" Christiansson

Ellen Andrea Wang

Kine Ludvigsen Fossheim

Per Erik Hallin

Lars Mörlid

Samuel Ljungbladh

Øklands

David André Østby

Garness

Victor Ternvall

Gospel Explosion

Cilla Hector

Jan Honningdal

Taler: Tomas Sjödin (SE)

MISJON UTEN GRENSE

SKAGERRAK SPAREBANK

knif trygghet

vårtland

Bamble Kommune

SKJÆRGÅRDS

Har du spørsmål om bestillingen? Ta kontakt med oss på post@sginfo.no, så hjelper vi deg gjerne!

Støtt våre annonsører
– *de støtter oss!*

Kragerø
- Perlen
blant
kystbyene
Edvard Munch

VESTMAR NETT

Vi leverer spenning i hverdagen

Europpris
MER TIL OVERS

Hageland

Ørvik
Plantemarked
www.hageland.no

IE Kragerø Elektriske

Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

Vi snakkes

**Menighetsblad for Kragerø, Helle,
Skåtøy og Levangsheia sokn.**

Menighetskontoret:

Besøksadr.: B13, Ytre Strandvei 15, 3770 Kragerø

Postadr.: Pb 128, 3791 Kragerø

Bank: 1506.90.90475

Redaksjonskomite:

Olav Drevland 988 37 224

Pål Wirkola 482 18 313

Harald Gulstad 997 24 054

Arnfinn Jensen 905 84 852

sport 1
Kragerø

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: B13, Ytre Strandvei 15

ANSATTE

Prost Trond Engnes

tlf. 41 45 35 91 • trond.engnes@kragero.kommune.no

Sokneprest Pål Wirkola

tlf. 48 21 83 13 • pal.wirkola@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad

tlf. 99 72 40 54 • harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang • tlf. 90 73 31 56 – 416 33 056
menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle

tlf. 90 74 28 26 – 91 81 01 48
anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn,

Gerda Otterstein • tlf. 94 18 67 09

Kantor Helle sokn, Robert Czyz • tlf. 99 27 15 14

Kantor Levangsheia sokn og

Skåtøy sokn Jorunn Myre • tlf: 90 87 70 81

Diakonal menighetsarbeider Monica Green Wirkola

95 06 99 50 • monica.g.wirkola@kragero.kommune.no

Økonomi- og administrasjonskonsulent

Mirjam Pedersen, tlf: 90 72 67 24

Menighetspedagog

Heidi Annett Wächter, tlf. 91 38 84 66

Kirketjenere Kragerø kirke:

Brynjulf Johansen, tlf. 951 11 400

Martin Pepdonovic, tlf. 97 91 85 36

Kirketjener Helle kirke:

Ove Sannerud, tlf. 98 83 93 77

Kirketjener Skåtøy kirke:

Per Oddvar Ødegaard, tlf. 48 03 23 42

www.kragerokirkene.no

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle, Kragerø, Levangsheia og Skåtøy sokn

JULI

5. juli: *Aposteldagen*
Ospevika kirkegård kl. 12.00
Friluftsgudstjeneste,
felles for Levangsheia og Kragerø.
Trond Engnes

12. juli: *7.søndag i treenighetstiden*
Ankerplassen kl.12.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola

19. juli: *8.s.i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola.

26. juli: *9. s. i treenighetstiden*
Stråholmen kl. 12.00
Friluftsgudstjeneste.
Pål Wirkola

AUGUST

2. august: *10.s.i treenighetstiden*
Støle kirke kl. 11.00.
Gudstjeneste
Harald Gulstad.
Kragerø kirke kl. 18.00
Harald Gulstad

9. august: *11. søndag i treenighetstiden*
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes.
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste. Pål Wirkola.

16. august: *12. s. i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 11.00.
Gudstjeneste.
Pål Wirkola. Trond Engnes.
Vigsling av diakon Monica Green
Wirkola
Støle kirke kl. 18.00
Gudstjeneste.
Trond Engnes.

23. august: *13. søndag i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Ivar Jerald

30. august: *Vingårdssøndag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste med
konfirmantpresentasjon.
Pål Wirkola
Hellekirken kl. 18.00.
Avskjedsgudstjeneste
for sokneprest Harald Gulstad

SEPTEMBER

6. september: *15. søndag i treenighetstiden*
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Trond Engnes

13. september: *16.søndag i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 18.00
Gudstjeneste
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste.

20. september: *17.søndag i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste. Høsttakkefest.
Trond Engnes
Støle kirke kl.11.00
Gudstjeneste

27. september: *18. søndag i treenighetstiden*
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste.
Konfirmantpresentasjon.
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Pål Wirkola

OKTOBER

4.oktober: *19. s. i treenighetstiden.*
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Pål Wirkola.

11. oktober: *20. søndag i treenighetstiden*
Hellekirken kl. 18.00
Gudstjeneste. Trond Engnes.
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes
Skåtøy kirke kl. 11.30.
Gudstjeneste.
Pål Wirkola.

18. oktober: *21. s. i treenighetstiden*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Pål Wirkola
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.

25. oktober: *Bots- og bønnedag*
Hellekirken kl. 11.00
Familiegudstjeneste.
Utdeling av bøker.
Kragerø kirke kl. 18.00
Gudstjeneste
Trond Engnes

Med forbehold om endringer.

Støtt våre annonsører
- de støtter oss!

Bjørkkjærs Auto AS

Tlf. 35 98 71 00 • Mail: post@bjorkkjar.no
www.bjorkkjar.no

**SKAGERRAK
SPAREBANK**

Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvg. 20, 3770 Kragerø

Elektroinstallatør Terje Jørgensen AS

Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

*Verdighet ved
livets slutt*

For priser og
informasjon; se:

www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

**Sparebanken
Norge**

**ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER**

**SIVILARKITEKTER
MNAL**

Blomster
til alle
anledninger

evaShage

Torvgata 12
3770 Kragerø
35 49 90 30

Frithjof Johnsen

P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

**JERNIA
ting & tang**

Den lokale leverandør av
gravmonumenter
Navntilførsel, oppussing m.m.

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 - Ta kontakt for avtale

Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken A.s

**Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år**

35 98 18 14 • 35 98 22 09
35 98 20 87

DØPTE KRAGERØ KIRKE

01.03.26 Isac Masih Brødsjø
22.03.26 Lucas Finsrud Gundersen
12.04.26 Emrik Hegland Westgård
12.04.26 Elliot Blankenberg Lillemoen
19.04.26 Jenni Klever Wiig
10.05.26 Ava Uberg Gare

DØPTE SKÅTØY KIRKE

05.04.26 Markus Schultz-Haudt

VIGDE ANKERPLASSEN FRILUFTSKIRKE

02.05.26 Britt Berg Kolbjørnsen og
Daniel Hoel Klüver

VIGDE STØLE KIRKE

09.05.26 Lene Byholt og Leif-Gøran Stene

DØDE

KRAGERØ KIRKE/KAPELL – KRAGERØ OG SKÅTØY/KALSTAD KIRKEGÅRD

11.02.26 Thor Kristian Johannesen
16.02.26 Finn Bjørn Carlsen
19.02.26 Mette Liland
19.02.26 Thor Olav Helleseng
25.02.26 Tone Elisabeth Gregersen
01.03.26 Trygve Werner Heberg Johnsen
06.03.26 Anne Marie Aas
07.03.26 Asbjørn Alfred Normann Staurvik
12.03.26 Anne Grethe Liane Eriksen
17.03.26 Olaf Paulsen
29.03.26 Torgeir Otto Jørstad
31.03.26 Thore Rosenvinge Sveberg
03.04.26 Per Fredrik Nilssen
19.04.26 Eldbjørg Andresen

SKÅTØY KIRKE- SKÅTØY KIRKEGÅRD

20.02.26 Asgeir Andersen

STØLE KIRKE- OSPEVIKA KIRKEGÅRD

09.12.25 Berit Haslestad Nome
11.03.26 Thomas Haslum

Også i år blir det konserter i Skjærgårdskatedralen.

Lunsjkonserter kl 11.30 til 12 har gratis inngang, og vi takker for gaver til kirkemusikalsk arbeid, det trenger vi selv om vi har fått noe støtte fra Norsk Kulturråd.

Sesongen starter 1. juli med tidligere domorganist, Oslo, Kåre Nordstoga. Han har spilt her flere ganger før, kjenner orgelet godt, og vi ser fram til nok en konsert med variert og solid repertoar fra ham som har sine musikske både klassisk og folkemusikalske røtter. Kåre Nordstoga er også en flink komponist og arrangør, og han turnerer mye som pensjonist. En stor glede at han har Skåtøy som en av sine konsertsteder i sommer.

8. juli spiller tidligere kantor i Kragerø, Robert Carding. Han har også spilt her mye, og han har tradisjonen tro et variert og sommerlig repertoar klart til denne konserten.

15. juli kommer to flinke damer: Domkantor i Kristiansand, Elsebeth Lücherat med Kari Ingelsrud på klarinett, fra Kristiansand symfoniorkester.

22 juli spiller kantor i Kragerø, Gerda Otterstein. Hun har utdanning fra Litauen og Trondheim, har jobbet mange år både i Litauen og Norge. Hun har mye spennende på repertoaret, og har også spilt mye på Skåtøy.

29. Juli kl 18.15 (tilpasset ferjetider) er det Olsokkonserten Salmer og melodier for hjertet.

Magnus Dobbedal er en kjent musiker fra Kragerø, han har med seg den allsidige og dyktige kantoren Knut Schmith Johansen på tangenter. Billetter kr 200 ved inngangen (vipps/kontant).

Velkommen !

Skåtøy menighetsråd ønsker velkommen til **SOMMERKONSERTER I SKÅTØY KIRKE ONSDAGER KL. 11.30**

1. juli: Kåre Nordstoga

8. juli: Robert Carding

15. juli: Elsebeth Lücherat
på orgel og Kari Ingelsrud
på klarinett

22. juli: Gerda Ottersen

29. juli: Kl. 18 Olsokkonsert med Magnus Dobbedal på
saxofon m. fl

**Vi er her.
Alltid.**

**22 40 00 40
kirkens-sos.no**

Sommer- ANDAKTEN

PÅL WIRKOLA

Hvor kan fred finnes?

Jesus sa: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet.» (Joh 14,27)

Midt i en verden som stadig fylles av nyheter om krig, nød og uro, kan disse ordene treffe dypt. Det er lett å kjenne på angst og motløshet når all informasjon kommer på en gang — om priser som stiger, uroligheter og skremmende nyheter. Likevel minner Jesus oss om at han gir en annen fred enn den verden kan tilby.

Denne freden er ikke bare fravær av problemer, men en eksistensiell trygghet som endrer hvordan vi møter

livets største spørsmål — også døden. Når vi tar Jesu løfter på alvor, får døden et annet lys over seg: den blir ikke lenger enden, men en port til det liv han har lovet. Som Paulus sier, kan døden bli en gevinst for den som tror. Den fred Jesus gir, overgår hva forstand og erfaring i verden kan forklare.

Vi kan erfare noe av denne freden gjennom bønn og stillhet, men også i hverdagsøyeblikk der Gud møter oss: i fellesskapet med andre, i naturens ro, i synet av en blomst, en fugl i flukt, en vakker soloppgang eller en klar stjernehimmel. Når vi lar oss gripe i slike øyeblikk, kan vi kanskje fornemme de enkle ordene: «Min fred gir jeg deg.» Da blir verdens støy mindre dominerende, og vi kan erfare en fred som ikke kommer fra menneskers egne krefter, men fra Skaperen selv.

La sommeren være en tid for å åpne øynene og hjertet for disse møtene — ta imot Guds fred og la den forme hvordan du lever og handler. Samtidig kan vi alle arbeide for fred i verden, på de måter vi har mulighet til.

*God sommer.
Pål Wirkola sokneprest, Kragerø og Skåtøy*

